

& sic communionem criminum incurret. Hæret tamen ducem se præ-
 bere peccantibus habere forsitan rectum de neglecta cautione non ha-
 bet dignum supplicium de scelere principatu sub qua clam ueracundia
 iungitur delinquentibus qui ad adultæ uirgine conuocatur. Non mere-
 tur desperationem perdit in quo facilis tantum credulitas improbat.
 Vos potius uideo quibus uos gemina uos agnosco in quibus nature
 uitas conuenientes sibi mor esse perit. Quos de genere esse claritas
 fuerat qui per mentis & titulum religionis gaudet in punitione
 uirtutum. Quorum labia numquam aucthorum sapor & dignitas
 aut quidam. Quis somne originis parendo uoluit quos de latebris
 & specibus productus præsens causam monstrat. Quis ante con-
 cinnationem malibundis qui esse agnouit diu fouit se & a quibus
 uos nox generationis abdidit. Redite potius ad amicam caeci-
 tatem nobis ferentem & diurnam lucem relinquite. Concor diam
 ecclesie aut absentia aut correctione præstare. sita men uultus uos
 numerari intersplendidas pro sapientia actuum emendatione cog-
 noscam. FINIT.

EPITAFIUM HABUNDANTIUM.

Numquam morte perit meritas post busta superstit
 Funera sublimem non capiunt animam
 Sanguis honor genus probitas constantia census
 Interimunt multas dotibus exitum
 In commune bonus non sentit & damna sepulchri
 Fila legunt parue quæ dederant miseris
 Pendula lassantur quæ plebem stamina portant
 Fortuna contingunt licet a nobilibus
 Cana uenerandi renouabant sæcula mores
 Inque uicem templi peccatorum unda tulit

NRIS. cohortatio ad cōstatiā

Lucum forsitan putat & inimicissimè pericula quæ christia-
 nis indixit & edentium animos subegisset. & per diuersa dñi gre-
 ge disperso non sup esse uel inter paucos a quibus possit fide perse-